

T.A.L. BÜLTEN

HAZİRAN 2024

SAYI:1

Sayı 1
Haziran 2024

Tunceli Anadolu Lisesi
yayın organıdır

**TUNCELİ ANADOLU
LİSESİ ADINA
İMTİYAZ SAHİBİ**

Kültür Edebiyat Kulübü

DERGİ TASARIMI

Toprak Uğur

EDİTÖR

Toprak Uğur
Toprak Türkey Gökalp

**YAYIN
KOORDİNATÖRÜ**

Melike Börübaşı Yüney

T.A.L Bülten

İÇİNDEKİLER

Dyatlov Geçidi Vakası	03-04
Efendi Prometheus	05-06
Karbon Emisyonu	07-08

Barış Akarsu Kimdir?	09-10
Japon Edebiyatında Meiji Dönemi	11-12
Maddi Yoksunluğa Rağmen Mutlu Olmak Anlamında Epikuros'un Söyledikleri	13-15

Film Önerileri	16-17
Biyokoş Oyunu	18
Dijital Koçum	19

Dyatlov Geçidi vakası, 9 kampçının Ural Dağları'nda tahminen 2 Şubat 1959 gecesinde gizemli bir şekilde ölmelerini belirtmek için kullanılır.

İgor Dyatlov önderliğinde 8 erkek ve 2 kadından oluşan grup Kuzey Ural Dağlarının Otorten Dağına bir gezi yapmayı planlıyorlardı. Gruptakilerin çoğu Ural Teknik Üniversitesi mezunuydu. Gezi sırasında grubun 10. Üyesi Yuri Yudin ayağını burktuğu ve hastalandığı için evine gönderildi. 27 Ocak grubun son görüldüğü tarih oldu. Gruba ait kameralar ve günlükler kampta bulundu.

Gezi planı dahilinde grubun 12 Şubat'ta Vijay'a dönmesi ve spor kulübüne telgraf çekmesi gerekiyordu. Fakat Dyatlov, Yudin'e gecikme olabileceğini söylediği için bundan sonraki birkaç gün içinde grup için kimse endişelenmedi. İlerleyen günlerde gruptan haber alınamaması sonucu gönüllüler ile başlatılan arama çalışmalarına polisler ve ordu da helikopterlerle katıldı.

26 Şubatta kurtarma ekibi terkedilmiş bir çadır buldu. Çadırın fermuarı kapalıydı ama başka bir taraftan bıçakla kesilerek açılmıştı. Kaybolan grubun eldiven mont gibi ekipmanları çadırın içindeydi. Dokuz kişiye ait olduğu belirtilen ve sadece çorap, bazen de çıplak ayak ve tek bir ayakkabı izleri ormanlık alana yöneliyordu. 500 metre sonra ise izler karla örtülüyordu. Ormanın girişindeki sedir ağacının altında yanarak kül olmuş odunlar ve Yuri Krivonişenko ve Yuri Doroşenko'nun cesetleri bulundu.

İkisi de yalnızca iç çamaşırı ve çorap giyiyorlardı. Araştırmacılar sedir ağacı ile kamp arasında üç ceset daha buldular. İgor Dyatlov, Zina Kolmogorova ve Rüstem Slobodin. Slobodin`in kafasında kırık bulunuyordu.

Diğer dört gencin cesedine ulaşmak ise iki aydan fazla sürdü. Son 4 kişi üzerleri yaklaşık 3 metre karla kaplı bir şekilde bulundu. Bu cesetlerde korkunç yaralar vardı. Birinin kafa derisi soyulmuştu. Diğer kişilerin kırıkları vardı. İçlerinden birinin dili koparılmış, gözleri oyulmuştu.

Bir diğer ilginç olay ise cesetlerin hepsinde yüksek derecede radyasyonun tespit edilmesiydi. Ayrıca cesetlerde bronz, yeşil ve kahverengi lekeler rastlandı. Yapılan araştırmalarda o miktarda radyasyonun o kadar yüksek bir bölgede bulunmasının imkansız olduğu söylene de cesetlere nasıl radyoaktif madde bulaştığı konusunda kafalar karışmıştı. İlerleyen zamanlarda sadece cesetlerde değil kamp alanının tümünde radyasyon olduğu tespit edildi.

Aylar süren araştırmalar sonucunda olanlara mantıklı bir açıklama getirilemezken; bu olanların bir insan tarafından yapılamayacağı dile getirildi. Bölgede kampçılarının ayak izleri dışında başka bir ayak izine rastlanılmadı.

Peki kampçılarının ölümüne ne sebep oldu?

**“Ört gökyüzünü ey Zeus,
Bulutların dumanıyla
Ve dikenleri koparan o delikanlı gibi
Hazırlan boy ölçüşmeye,
Meşelerle ve yüce dağlarla!
Ama dokunma toprağıma
Ve senin yapamadığın kulübeme
Ve ateşini hep kışkandığın
Ocağıma.”**

Prometheus Desmotes veya
birçoğumuzun bildiği üzere “Zincire
Vurulmuş Prometheus”.

Yunan mitolojisinde ve Eshilos aracılığıyla tragedyalara konu olmuş Prometheus, ismini Yunanca “önceden öğrenen” anlamına gelen “pro” ve “methheus” sözcüklerinden alır. Kendisi, insanlara ateşi veren kâhin tanrı olarak bilinir. Gelecek hakkındaki kesin yorumlarının yanı sıra ailesinden ona miras kalmış üstün bir zeka ve bilgelik gücüne de sahiptir. Kardeşleri olan Atlas, Menoitios ve Epimetheus da bu akıl üstünlüğünden paylarına düşeni almışlardır. Yalnız bu dört kardeş bilgelikleriyle övünüp tanrıların tanrısı Zeus’a karşı gelmiş, kâhinlikleri ile onun sürekli kuşular içinde bulunmasını sağlarken bu yüce varlığı alay konusu haline getirmişlerdir.

Zeus ise gökleri ve Tanrıları kibir ile yönetmesiyle bilinen bir varlıktır ve bilgelik ondan başkasında bulunmamalıdır zira kendisi babasının tahtını akıl üstünlüğüyle almıştır. Böylece onun insanlar arasındaki itibarını ayaklar altına alan bu dört kardeşe sonsuz acı ve keder ile karşılık vermiştir. Atlas’ın omuzlarına gök kubbeyi yüklerken Menoitios’u yıldırımlarıyla yerkürenin içine hapseder. Zeus’un verdiği hiçbir hediyeyi almamayı unutan Epimetheus’a ise ilk kadın olan Pandora verilir ancak Prometheus’un cezası ve “çileciliği” aralarında en acı olanıdır.

Efsaneye göre Tanrılar ve Titanlar arasındaki savaşın Tanrıların kazanmasından sonra Zeus gücünü insanların acizliğinden beslenerek elde etmeye başlamıştır. Yeryüzündekiler ne kadar aptal ise gökyüzündekiler de bir o kadar güçlüleşmiş. Titanlardan biri olan Prometheus ise bu aciz varlıkların haline acımış ve onlara, Zeus’un karşısında durabilmeleri için gizlice ateşi vermiş. Ateşin kendilerine verilmesiyle, insanlar bilinçlerinin farkına varmışlar ve yeryüzünde bir hayvan gibi yaşamaktan vazgeçmişler. Ateşe sahip olan insanlar doğada üstünlük kurmuş, Zeus tahtında sallanmaya başlamış. Üstün olan insanlar merak etmeye başlamış, Tanrıların Tanrısı şüphelerinde boğulmuş. Merak eden insanlar düşünmeye başlamış ve Yüce Zeus onlar arasında sadece şakalarında kullanılan kibirli bir Tanrı haline gelmiş. Böylece tapınakları boş, yardım çığlıklarıyla ona yalvaran aciz insanlara hasret kalan Zeus öfkesinden yanıp tutuşmuş. Prometheus ve onunla aynı özü taşıyanlara ebedi kederi hüküm vermiş.

Ancak Prometheus, “Belalı öfkesinden kurtulamadı onun/Bütün bilgileri kıramadı korkunç zincirlerini”.

Çılgına dönen Zeus Prometheus’u yüksek bir dağın sarp kayalıklarına zincirleyip ölümsüz akan kanının son damlası kuruyuncaya kadar kartalının her gün gelip karaciğerini yemesini emretmiş. Prometheus ölümsüz olduğundan yarası her gün iyileşir ve ölmezmiş. Zeus’un kartalı ise her gün “çilecinin” bedenine ve ruhuna sonsuz bir yara açmak için aynı saatte gelirmiş. Prometheus ise insanlara ateşi verdiği için hiçbir zaman pişman olmadığı, asıl zavallı olanların Tanrılar olduğunu haykırırmış.

“Yoktur şu gökyüzünün altında/Siz tanrılardan daha yoksul olanı!/Büyükülüğünüzün acınası besinleridir/Aldığınız kurbanlar/Ve duaların solukları/Ve öldürdünüz açlıktan/Eğer umut peşinde olmasaydı/ Delilerle çocuklar.”

“/Her varlık çoktan bir kaderle yükümlenmiş,/Tanrıların başıdır yalnız yükümlü olmayan:/ Zeus’tan başkası özgür değildir.”

Tragedyada “çileci” zincirlere vurulurken kendisine söylenen bundan ibarettir. Bu durumda Prometheus, Zeus’un kölesi haline gelmiş yalnızca acı çeken bir titan olarak gözükür ancak tragedyanın yazarı Prometheus bir köle değil efendidir hatta özünde bir insandır der.

Ateşin insanlara gelmesiyle bilinçlerinin farkına varan insanlar seçim yapma hakkı kazandılar. Tanrıların Tanrısına inanmak veya inanmamak hakkı.

Seçimleri sonucu ya onu tahtıyla göklere çıkarabilir ya da kibriyle ayaklarının altına alabilirlerdi. Böylece asıl efendi insan olurken köle durumuna düşen Zeus olmuştur. Prometheus ise Tanrıların düzenine karşı çıkması ve inandığı şeyi savunması ile insanın temsilcisidir. Zincirlenmiş olduğu sarp kayalıklarda yaman bir haldeyken bile insanlara seslenmiş, eylemi ile kendini ve karşıtı olduğu düzeni eleştirmiştir. Savunduğu düşüncenin sonuçlarına katlanacağını belirtmiştir. Kendini yok edebilseler bile düşünceleri yok edemeyeceklerini söylemiştir. Aslında tragedyada da anlatılmak istenen budur. Düşünceleri ve düşünenleri yok edebileceğini sananlar yanılırlar çünkü akıl gücü kaba güçten üstündür. Düşünceye zincir vurulamaz, alt edilemez. Olaylar nasıl gelişirse gelişsin gelecekte egemenlik kaba kuvvetin değil özgür düşünceninindir der.

“Ama ben insanlar yaratıyorum şimdi,
Sadık kalarak kendi örneğime,
Benimkisi gibi bir soy yaratıyorum,
Acı çekip ağlayacak, hayatın tadına
Varıp mutlu olabilecek
Ve tıpkı benim gibi,
Seni hiçe sayacak bir soy!”

KARBON EMİSYONU

Toprak Türkey Gökalp

Karbon Emisyonu Nedir?

Kullandığımız enerji, fosil yakıtlar ve yenilenebilir enerji kaynakları olarak ikiye ayrılıyor. Dünyadaki enerji ihtiyacının %87'si kömür, petrol, doğal gaz gibi fosil yakıtlarla karşılanıyor. Fosil yakıtların kontrolsüzce kullanılması ve yenilenebilir enerji kaynaklarının (Güneş, Rüzgâr, HES, Jeotermal, Biyokütle, Gelgit, Dalga enerjisi gibi) küresel çapta yaygınlaşmaması nedeniyle, küresel ısınma, iklim değişikliği, karbon emisyonu gibi birbirleriyle paralel birçok çevre sorunu doğdu.

İklim Değişikliğinin Kilit Noktası: Karbon (CO₂) Emisyonu

Karbon emisyonu, doğada oluşan karbonun atmosfere salınmasını ifade eder. Karbon emisyonu, çoğunlukla insan kaynaklı faaliyetlerin bir sonucudur. 19. yüzyıldan itibaren kömürle çalışan sanayi araçlarının kullanılmasıyla birlikte, atmosferdeki sera gazı yoğunluğu da artış gösterdi. Atmosfere salınan bu gazlar, dünyanın ortalama sıcaklığının artmasına sebep oluyor. Sera gazlarının atmosferin iç yüzeyini kaplayıp, güneşten gelen ışınların geri yansımalarını engelleyerek dünya üzerindeki sıcaklığı artırması, tehlike sinyallerini veren büyük bir iklim sorununa kapı açtı.

Sıcaklığın artışıyla doğru orantılı olarak, yeryüzünün en büyük tatlı su kaynağı olan buzullar her geçen gün daha fazla erimeye ve deniz seviyesi her geçen gün daha fazla yükselmeye devam ediyor.

Artan ortalama sıcaklık sebebiyle yerkürede gözlemlenen bölgesel hava akımları da olumsuz anlamda etkileniyor ve son yıllarda hepimizin yakından gözlemlediği ve doğrudan etkilendiği aşırı hava olayları yaşanıyor. Sera gazı miktarı üzerinden, insan faaliyetlerinin doğaya verdiği zararın ölçüsü ise Karbon Ayak izi ile ifade ediliyor.

Karbon emisyonunun son yıllarda artış göstermesinin temel sebeplerini şu maddelerle özetleyebiliriz:

- ❑ Kontrolsüz sanayileşme
- ❑ Sürekli artan enerji talebi
- ❑ Yükselişe geçen şehirleşme
- ❑ Azalan ormanlık alanlar
- ❑ Yoğun hayvancılık faaliyetleri
- ❑ Kontrol edilmeyen sera gazı salımı

Karbon Emisyonunun İklim Değişikliğine Olan Etkisi

İklim değişikliğinin en temel sebebi, atmosferde biriken sera gazlarının (karbondioksit, metan, diazot monoksit, hidroflorokarbonlar, perflorokarbonlar, sülfür heksaflorid gibi) yeryüzünün sıcaklık seviyesini artırmasıdır. Bugün, iklim değişikliği nedeniyle dünya ciddi bir tehlikeyle karşı karşıya. Karbon salımını azaltmazsak, beslenmeden soluduğumuz havaya kadar, temel yaşam alanımıza dair hemen her şeyi kaybedebiliriz. Atmosferdeki karbon emisyonu bu hızla artmaya devam ederse, bitki türleri ciddi anlamda risk altına girecek, hatta pirinç, mısır, buğday gibi temel besinleri bile yetiştirmekte zorlanacağız. Bu da gıda güvenliğimizi ciddi anlamda tehlikeye atacak.

İklim değişikliğinin etkilerine ek olarak, ormansızlaştırma faaliyetleri ile yaşam alanları iyice daralan yaban hayatın yeni yaşam alanı arayışı sonucunda insanla olan etkileşimi daha da artacak. Böylece, mücadele etmek zorunda kalacağımız yeni tehlikeler ve yeni salgınlar ortaya çıkacak. Sıcaklığa bağlı olarak artan buharlaşmayla birlikte toprak kayması, sel, kasırga gibi doğa olayları daha da sık yaşanacak. Yoğun buharlaşma ve artan sıcaklıklar dünyadaki iklim dengesini ve mevsim döngülerini bozacak. Bazı bölgelerde aşırı sıcak hava dalgaları ve kuraklık yaşanırken, bazı bölgelerde de çok yoğun yağış ve fırtına gözlemlenecek.

Tüm bu etkiler insanlarla birlikte Dünya üzerindeki tüm canlıların yaşamını da tehlikeye sokacak. Yapılan araştırmalar, Türkiye'nin de bulunduğu orta kuşakta aşırı kuraklığın etkili olacağını gösteriyor. Bu da yalnızca gıda güvenliğimizi tehlikeye atmakla kalmayacak, hijyen koşullarındaki bozulma sebebiyle salgın hastalıkların daha da artmasına ve zorunlu göçlere sebep olacak.

Karbon Emisyonu Nasıl Azaltılabilir?

Karbon emisyonunu azaltmada, öncelikle bireysel olarak bizlere, birtakım görevler düşüyor:

- ☒ Mümkün olduğunca yürümek, ulaşım için bisiklet tercih etmek ve kişisel araç yerine toplu taşıma kullanmak, yakıt tüketiminden doğan karbon salımını azaltacaktır.
- ☒ Bireysel araçlarda tek bir kişi yerine birden fazla kişi olarak seyahat etmek. Böylece araç için enerji tüketiminde tasarruf yaparak, karbon salımını azaltmış oluruz.
- ☒ Uzun yolculuklar için havayolu yerine tren veya otobüs tercih etmek. Çünkü uçak, en yüksek karbon salımı yapan ulaşım aracıdır.
- ☒ Mümkünse hibrit araç kullanmak. Elektrik enerjisiyle çalışan hibrit araçlar, kendini şarj ederek enerjilerini yenileyebildikleri için karbon salımını azaltırlar.
- ☒ A sınıfı beyaz eşyalar ve tasarruflu led ışıklar gibi az enerji harcayan elektronik eşyaları tercih etmek.
- ☒ Doğru ev izolasyonu ile ısıyı koruyup, ısınmak için daha az enerji tüketmek.
- ☒ Mümkünse güneş ve rüzgâr enerjisinden faydalanmak. Güneş enerjili ev sistemleri veya evler için üretilen rüzgâr türbini kullanmak.
- ☒ Mevsime uygun ve yerli üretim olan gıdaları tercih etmek. Yerli üretim gıdaları tüketerek, uluslararası ulaşım için harcanan yakıttan doğan karbon salımını azaltabiliriz.
- ☒ Daha az et tüketmek. Özellikle büyük baş hayvancılık faaliyetleri önemli ölçüde karbon salımına neden olmaktadır.
- ☒ Kâğıt, cam, şişe ve ambalaj gibi geri dönüştürülebilir atıkları ayırarak geri dönüşüm kumbaralarına atmak. Böylece bu ürünlerin üretiminde harcanan enerji miktarını azaltabilir, daha az doğal kaynak tüketilmesini sağlayarak sürdürülebilirliğe hizmet edebiliriz.

Karbon emisyonunu azaltmayı 3 ana başlık altında değerlendirebiliriz: Enerji verimliliği, yenilenebilir enerji ve ormansızlaşmanın önlenmesi. Bireysel olarak, yukarıda saydığımız maddeleri günlük hayatta uygulayarak bu 3 ana başlığa katkıda bulunmuş olacağız. Küresel çapta ise hükümetler ve çeşitli kurumlar tarafından, enerji verimliliğine yönelik geniş tabanlı önlemler alındığı zaman, karbon emisyonunu azaltmaya yönelik en temel adım atılmış olacak. Bununla birlikte yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımının yaygınlaştırılması da bu sorunun çözümünde önemli rol oynayacak. Rüzgâr enerjisi, güneş enerjisi, jeotermal enerji, hidrolik enerjisi, biyokütle enerjisi, hidrojen enerjisi gibi yenilenebilir enerji kaynaklarının eş güdümlü olarak kullanımı, bu sorunun çözümünde tüm dünyaya yol gösterebilir. WWF'nin yayımladığı Enerji Raporu'na göre, 2050 yılına geldiğimizde küresel enerji ihtiyacının neredeyse tamamının yenilenebilir enerji kaynaklarından sağlanması mümkün.

İnsan faktörüne bağlı sera gazı emisyonlarının %17'sinin ormansızlaştırma özelinde arazi kullanımından kaynaklandığı biliniyor. Bu nedenle orman kaybının düşürülmesine yönelik uygulamalar da dünyadaki karbon emisyonu sorununun çözümü için odaklanmamız gereken nokta.

Bariş Akarsu 2004 yılında düzenlenen "Akademik Türkiye" adlı yarışmasında 1. olmasıyla tanınmaya başlanıp büyük bir ün kazanmanın ardından en büyük hayali olan, albümler şarkılar çıkararak Türkiye de bir dönemin en iyi rock starı olmuştu. Sadece 3 senede hayran kitlesi oluşturup kendini bu kısa sürede Türkiye'ye sevdirmişti, yaşlısından çocuğuna kadar herkes severdi Bariş Akarsu'yu

Peki Neden Bu Kadar Sevildi?

29 Haziran 1979 tarihinde Hatice ve Selahattin Akarsu'nun ilk çocuğu olarak dünyaya gelmişti. Babası UNESCO'nun barış yılında doğması üzerine ve insanlara barışı sağlaması için ismini Bariş koymuştu ve öylede oldu...

Akarsu'nun müziğe olan aşkı küçükken başlamıştı. Yaşadığı şehre gelen müzisyenleri kaçırmadan seyrederek onlara ilgi duyardı, bunun üzerine de mızika, flüt, klavye ve gitar gibi enstrümanları çalmaya başladı.

Müzik dışında spora da ilgisi vardı, 4yıl boyunca basketbol oynadı ve sonrasında karate ile de ilgilendi. Lise yıllarında da Amasra yelken kulübün de profesyonel olarak yelkencilik yaptı.

Liseyi bitirdikten sonra amatör olarak müzisyenlik yaptı. Antalya'ya taşındı bir süre orada kaldıktan sonra önce Ereğli'de ardından Ankara'da yaşamaya başladı.

O günlerde geçimini barmenlik ve garsonluk yaparak sağlıyordu, bazen de yerel radyo ve televizyon kanalları için programlar hazırlardı.

O zamanlarda ATV'de yayınlanan Akademik Türkiye adında bir yarışmaya arkadaşlarının ısrarı ile katıldı, rock ve Anadolu rock tarzında şarkılar seslendiren Akarsu'nun sesi birçok kişi tarafından çok beğenildi. Sesine verilen ilgiyle finale çıkarak 1. oldu 4,5 ay süren çalışmalar sonucunda da ilk albümü olan "Islak Islak" albümü yayınlandı. Albümde toplam 10 şarkı bulunuyordu. Albüm yayınlandıktan 1 hafta sonra da Beyoğlu'nda konser verdi ve binlerce kişi orada Bariş'i canlı dinlemek istedi. Bir albümle bile birçok hayranı ve seveni olmuştu.

2005 yılında düzenlenen "Barışa Rock" adlı festivalde de sahne aldı. Albümündeki "Kimdir O" adında klipli şarkısında o zamanlarda olan Amerika-Irak savaşına karşı şarkıda Amerikan emperyalizmini eleştirmişti, kimsenin ağzını dahi açamadığı bu konu hakkında insanlık için bir şarkı yazmıştı hatta klibi televizyonlarda yayınlamaktan korkmalarına rağmen yoğun istek üzerine yayınlanmıştı. 2006 yılında "Düşmeden Bulutlara Koşmam Gerek" adlı ikinci albümünü yayınladı, albüm içindeki "Ben" ve "Yeter be" şarkılarının söz ve müziği Akarsu'ya aitti. Albüm çıktıktan kısa bir süre sonra "Yalancı yârim" adlı dizide Merve Sevi ile başrolde yerini aldı. Birçok televizyon programına katılan Barış Akarsu oynadığı dizi reytingleri de oldukça iyi gidiyordu ve konserleri de son derece yoğundu. 9 Mayıs 2007'de 13. Kral TV video müzik ödülleri töreninde En İyi Rock sanatçısı ödülüne sahip oldu ödülünü veren Murat Göğebakan ödülü vermeden önceki konuşmada "savaşız dünyada tertemiz akan su gibi Barış Akarsu" diyerek ödülünü takdim etmişti. Kariyerinin en parlak dönemlerini yaşadığı zamanlarda dizi sezon finali çekimleri bitiminde tatil yapmaya giden Barış Akarsu 28.yaş günü olan 29 Haziran 2007 akşamı saat 22.30 civarında Muğla şehrinin Bodrum ilçesinde bulunan Torba kavşağında trafik kazası geçirdi kazada kalbi durmuş olarak hastaneye götürüldü ancak acil serviste kalbi tekrardan çalıştırıldı. Haberini alan binlerce insan Barış Akarsu için hastaneye yığılmıştı, 5 gün yoğun bakımda kalmasının ardından 4 Temmuz 2007 günü ne yazık ki hayatını kaybetti. Ölümü müzik camiasını ve insanları büyük bir şoka uğrattı. Cenaze töreninde binlerce kişi büyük bir hüznle Akarsu'yu uğurladı. Ölümünden 5 ay sonra daha önce kayıt aldığı şarkılardan oluşan "Ayrılık zamansız gelir" adlı son albümü yayınlandı. Tankut Ötkem Barış Akarsu'nun anısına heykelini yapmaya başlamış ve heykel ölüm yıl dönümü olan 4 temmuz 2008 de birinci Barış Akarsu Kültür ve Sanat festivalinde Amasra'da dikilmiş ve kaza geçirdiği kavşağın adı "Barış kavşağı" olarak değiştirildi.

Barış Akarsu yaşayıp bizi eşsiz şarkılarla buluşturmaya devam etseydi şuanda 43 yaşında olacaktı...

JAPON EDEBİYATINDA MEIJI DÖNEMİ

Nehir Çellik

Meici Tennō'nun imparator olduğu dönem meiji dönemi, başka bir deyişle "Aydınlanma dönemi"dir. Bu dönemle birlikte artık Japonya'nın kapalılık siyasetini benimsediği Edo Dönemi sona ermiş, Meiji dönemiyle (1868-1912) birlikte dışarı açılmıştır. Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden getirilen bilim adamları ve akademisyenler ile Japonya'da hayatın her alanında bir değişim ve yenilenme yaşanmıştır.

Bu anlamda bu dönemi en iyi anlatan ifadelerden birisi wakon yōsai'dir. Japon Ruhu Batı Tekniği olarak tercüme edilen bu ifade Batı'daki bilim ortamının Japonya'nın geleneksel manevi değerleri ile birleştirilerek ülkenin yeni bir çehre kazandığını anlatmaktadır.

Meiji döneminin getirdiği gelişim ve yenilik rüzgarlar Japon edebiyatını da etkilemiş, Japon edebiyatı yeni bir kimlik kazanmıştır. Özellikle çeviri faaliyetlerine fazlasıyla önem verilmiş, Japon okuru farklı ülkelerin eserlerini okumaya başlamıştır.

Bu dönemde yurt dışından gelen bilim insanlarının yanında Japonya'daki başarılı öğrenciler de çeşitli ülkelere gönderilmiş böylece birçok düşünce ve fikir Japonya'ya gelmiştir.

Meiji döneminin edebiyattaki izlerini yaşayanlara tanıklık eden yazarlardan biri olan Natsume Sōseki'nin (1867-1916) eserlerinde görmek mümkün.

Dönemin ünlü yazarlarından olan Natsume Sōseki iki yıl İngiltere'de eğitim aldıktan sonra Japonya ile batı dünyasını kıyaslamış bu değişim ortamının insanlar üzerindeki etkilerine ve özellikle de yaşanan belirsizlik ve endişe durumlarına eserlerinde fazlasıyla yer vermiştir.

Sōseki sadece kendi ülkesinde olanları değil yurt dışında neler olup bitigini de takip eden entelektüel biriydi. Bunlar sayesinde dönemin ruhunu en iyi yansıtan yazarlardandı. Kendisine Japon edebiyatına Batı edebiyatının kapılarını açan yazar denebileceğini düşünüyorum. Batı kültüründen etkilenmesine rağmen kendi kültürel kimliğini de korumuştur. Ekonomik zorluklara karşı savaşan insanları, özgürlüğü, kişisel izolasyonu ve yabancılaşmayı ve ülkesinin hızlı endüstriyelleşmesinin sonuçları gibi konuları ele almıştır.

Yazılarında ülkeye giren pek çok yeni terime rastlamak da mümkündür.

Platonik aşk teması ve birey kavramı Meiji dönemiyle ele alınmaya başlanmıştır.

Mesela Natsume Sōseki Avrupa'daki "birey" kavramını da eserlerinde kullanmıştır. Vatakuşi no kucinşugi (benim bireyselciliğim) konuşmasında "birey" "bireyselcilik" kavramları üzerinde durmuştur.

Bu sırada on yıl arayla meydana gelen iki savaş (Çin-Japon savaşı 1894-1895 ve Rus-Japon savaşı 1904-1905) ülkenin militarizm ve emperyalizme doğru evrilmesi düşüncesine karşı duyulan endise ortamını beraberinde getirmiştir. Natsume Sōseki de bu endişeyi hikayelerindeki karakterler aracılığıyla aktarmıştır.

"Ardından" kitabında Sōseki, varlıklı bir ailenin işi ve evliliği olmayan, sadece kitaplarıyla vakit geçirip düşüncelere dalan, eğitilmiş olmasına karşın ülkesinin geleceği hakkında endişelere sahip olan otuz yaşındaki oğlu Daisuke'nin yaşadıklarını anlatır.

Daisuke ve Oblomov "çalışmayan birey" noktasında birbirlerine benzeyen iki farklı karakterdir. Daisuke çalışmak kavramı üzerine felsefi düşüncelere sahiptir.

"Çalışmak sorun değil ama eğer çalışırsam, ekmek derdinden daha fazlası için çalışmam gerekir, yoksa bu onurlu bir hizmet olmaz. Kutsal görevin her türlü ekmek davasından ayrıdır"

Daisuke çalışmamasının sebeplerini sıralarken Japonya'nın batılı ülkeler karşındaki konumunu da eleştirir. Kitapta, Japonya'nın gelecekte nasıl bir ülke olacağına dair kaygılar hissedilir.

Sadece bu kitapta değil birçok eserinde, Japonya'nın batı ülkelerinin karşısında zayıf bir ülke olmasından dolayı üzüntü hissederken, batının taklit edilmesini yanlış bulduğunu da ifade eder.

Natsume Sōseki'nin eserleri bir yana Meiji dönemi ile başlayan Modern Japon edebiyatının yeni türk edebiyatıyla olan benzerlikleri de dönemin edebiyata olan etkisini anlamamızda bize yardımcı olabilir.

Yeni Türk Edebiyatı'nın Modern Japon Edebiyatı ile bazı benzerlikleri:

Batı edebiyatının gelişmiş olması edebiyatta yenilikleri getirmiştir.

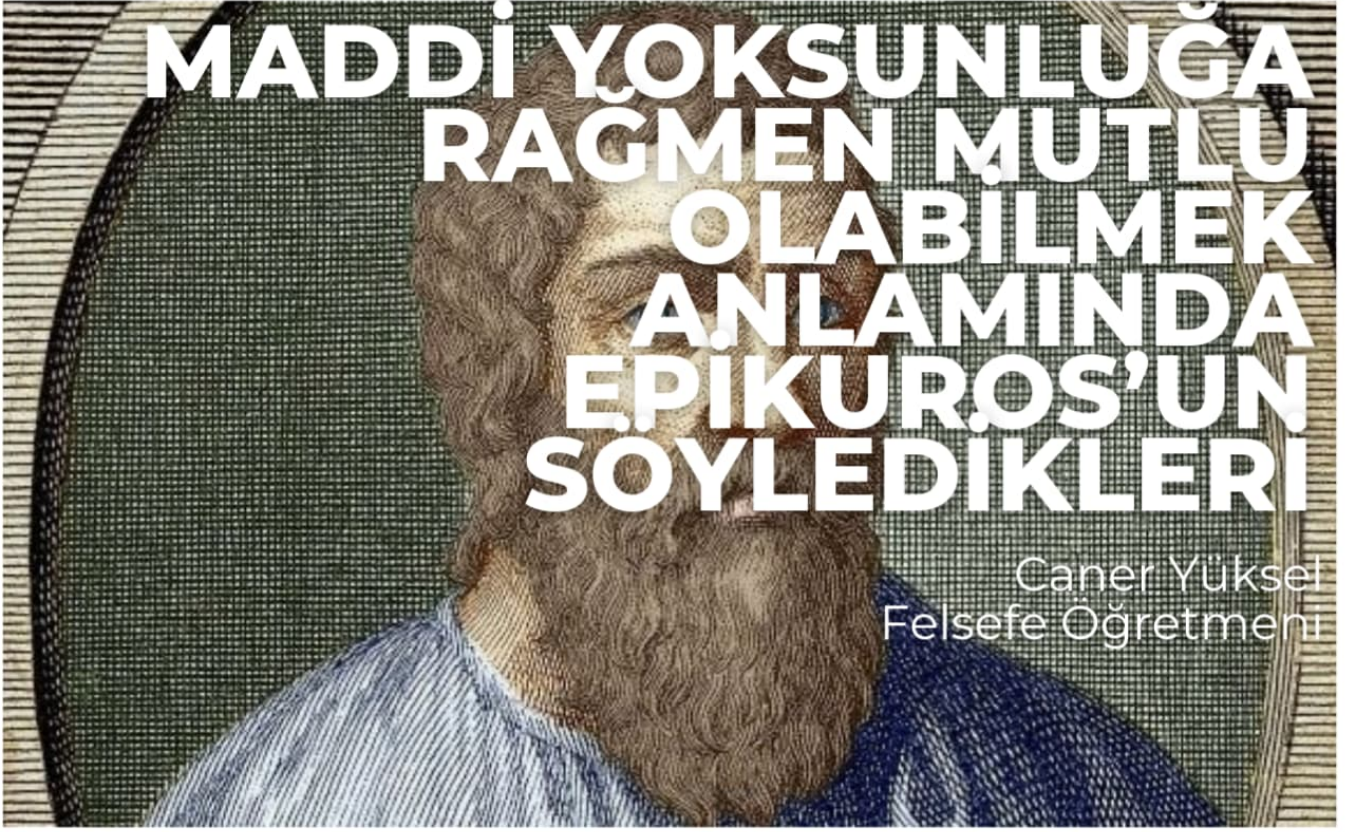
Toplum için sanat vardır.

Yabancı eserler çevrilmeye başlanmıştır. Çeviri eserler yeni edebiyatın oluşumunda rol oynamıştır.

Halk hedef alınmıştır.

Batı edebiyatı ile tanışılmasının ardından yeni türler keşfedilmiş, yapılan çeviriler ile dile yeni kelimeler girmiştir.

Meiji döneminin rüzgarları edebiyatta böyle hissedilmiş birçok eser bu değişim ortamının getirdiği düşüncelerle yazılmış ve etkilenmiştir

Epikür ya da Epiküros, milattan önce 341 senesinde Yunanistan'ın Samos adasında doğan ve 270'te Atina'da hayata gözlerini yuman Antik Yunan filozofudur. Epikür ahlak felsefesine yalın haz ve dostluk anlayışlarını sokan bir filozoftur. Epikür aslen Atinalı olan bir ailenin çocuğudur. Epikür'ün Atina'nın Attik eyaletinin Gargettos bölgesinde yaşayan ailesi, önceleri asiller sınıfına mensup iken zaman içinde yoksullaşmıştır. Aile 352 senesinde hem bu yoksulluk hem de Atina'nın istila edilmesi nedenleriyle Sisam adasına göçmek zorunda kalmıştır.

Epikür'ün babası Neokles burada bir arazi edinip burayı işlemeye başlamış ve ayrıca öğretmenlik yaparak da ailesinin geçimini sağlamaya çalışmıştır. Annesi ise ev ev gezerek falcılık yapmış, hasta kişilere başlarındaki belalardan kurtulmaları için duacılık etmiştir.

Epikür henüz çok genç yaşında annesiyle birlikte annesinin bu ev ziyaretlerine katılmıştır ve annesinin bu faaliyetlerini yakından izlemiştir. Bu ziyaretler Epikür'ün halkın batıl inançlarını yakından görmesine, insanların safdilliğine ve her şeye inanmalarına şahit olmasına yol açmıştır.

Epikür Sisam'da birçok öğretmenle tanışmış ve bunlardan dersler almışsa da bunların hiçbirine bağlı kalmamıştır. On sekiz yaşına ulaştığında Atina'ya giderek dönemin popüler okullarından birisi olan Ephebie'ye kaydolmuş ve burada oyun yazarı Menandros ile tanışmıştır. Aynı okulda Senokrates'in öğrencisi olmuş ve dönemin birçok fikir insanını da dinleme fırsatı bulmuştur. Epikür aynı dönemde Platoncu ve Demokritosçu filozoflardan da dersler almıştır.

Eğitimiyle birlikte babası gibi öğretmenlik mesleğine yönelen Epikür öğretmenlik yapmak için önce günümüzde Çanakkale ilimizin sınırlarında bulunan Lapseki (Lampsakos) şehrine daha sonra yine bugün ülkemizde bulunan İzmir ilimize bağlı Kolofon kentine gitmiştir. Yaklaşık beş yıl buralarda öğretmenlik yapan Epikür bu sürenin sonunda Atina'ya geri dönmüş ve buraya yerleşmiş, otuzlu yaşlarında da kendi adıyla anılacak olan felsefe okulunu kurmuştur. Epikür Antik Yunan'ı sarsan bütün mücadele ve karışıklıklara rağmen hayatının sonlarına doğru gerçekleştirdiği birkaç seyahati hariç hiçbir zaman Atina'yı terk etmemiştir. Burada siyasi hayata hiçbir suretle iştirak etmemiş, dolayısıyla da hiçbir zümrenin nefretine muhatap olmamıştır.

Felsefeyi kendisine bir yol olarak kabul eden Epikür'ün ölümü dahi dostlarıyla ve öğrencileriyle yaptığı söyleşiler sırasında gerçekleşmiş ve Epikür hayata gözlerini bu sakin ve samimi diyaloglar arasında yummuştur. Bir ahlak felsefesi olan Epikürcülüğün de temel düşüncesi mutluluğa kavuşmaktır. Epikuros, felsefenin bireyin mutluluğunu sağlayacak imkanların, araçların araştırılmasından başka bir şey olmadığını savunur. Felsefe bunu her şeyden önce, insanı tanrılarla, ölüm karşısında duyulan korkudan ve nesnelere yapısı üzerindeki yanlış tasavvurlara bağlı olan budalaca ürküntüden kurtarmakla yapabilir. Epikuros'un öğretilerinde tanrıların dünya üzerinde hiçbir etkileri yoktur. Onlar eksiksiz bir mutluluk içindedir ve bu dünyayla ilgilenmeleri böyle bir mutlulukla bağdaşmaz. O, tanrıların varlığını reddetmez; ama bu dünyayla ilgilenmediklerini söyler. Epikuros'un fiziği gibi, psikolojisi de materyalisttir. Materyalizm, tek cevher olarak maddeyi kabul eden görüştür. Epikuros'da tek gerçek olarak maddi cinsten olan atomları kabul ettiğinden, materyalisttir. Ruhun bile maddi cinsten olduğunu söyler. Psikolojinin ödevi, insanı ömür korkusundan kurtarmaktır. Ruh da maddidir, ölümle dağılır. Bu nedenle ruh göçü, ruhun ölmezliği gibi olaylar söz konusu olamaz. "Ölüm bizi korkutamaz; çünkü yaşadığımız sürece ölüm yoktur; ölüm geldiğinde de artık biz yokuz."

İrade özgürlüğü problemi Epikuros için çok önemlidir. İnsan, kör bir zorunluluğun elinde bir oyuncak değildir. Kendi kaderini kendisi belirleyecektir. İradeli davranışlar iç ve dış şartlardan etkilenir; ama insan bunlara karşı olan kararlar da verebilir. Haz, Epikuros için canlının her türlü çaba ve isteğinin doğal amacıdır. Bu görüşe hazcılık (hedonizm) adı verilir. Haz, maddi ve manevi hazların bir birleşimidir; ancak, bu bileşimde maddi haz asıl temeldir. Manevi hazlar bedene bağımlıdır. Epikuros haz denince "acıdan kurtulmuş olma" anlamında hazzı anlar. "Aç kalmamak, susmamak, üşümek." Vücudun istedikleri, özledikleri bunlar. Bu durumda olan ve ileride bu durumda olabileceğini umabilen kimse, mutlulukta Zeus'la, tanrıların bu en yücesiyle bile yarışabilir. Kısacası haz acısızlıktır.

Erdemler, ancak doğru bir yaşayış için araçtır. İnsan için ana erdem olan bilge olmanın değeri de bu yüzdendir. Çünkü ancak bu erdem sayesinde hazları sonuçları bakımından değerlendirebiliriz.

Yukarıda kısaca hayatı ve düşünceleri belirtilen Epikuros, maddi yoksunluklarımıza rağmen, bize mutlu olmak anlamında, düşünceleri ile fayda sağlayabilir mi, yol gösterebilir mi? Kimisi evet olabilir diyecek, kimisi hayır diyecek, kimisi kısmen diyecek. Epikuros'a katılırız yada katılmayız; ama fikirlerinin bizi düşündürteceği kesin. Dostluğa büyük önem veren Epikuros'un daha söyleyecekleri var:

Hastalığı iyileştirmedeği sürece tıp bilimi nasıl faydasızsa, ruhsal acılarımızı dindirmedeği sürece felsefe de o denli gereksizdir; diyen Epikuros; hazcılığını bir söylenti olarak aşırı zevk ve maddiyatçı olarak duymuş olanlar, bu zevk düşkünü filozofun gerçekte nelerden zevk aldığı öğrenince eminim hayli şaşıracaktılar. Epikuros'un büyük bir evi yoktu. Yediği yemekler basit yemeklerdi; şarap içmektense su içmeyi yeğler, bir parça ekmek, biraz sebze ve bir avuç zeytinden oluşan akşam yemeğini zevkle yerdi. Bir keresinde "Bana bir tekerlek peynir gönder de, istediğim zaman kendime bir ziyafet çekebileyim" demişti bir arkadaşına. İşte dünyevi zevkleri insan hayatının başlıca amacı olarak gören filozofun zevk aldığı şeyler bunlardı.

Epikuros'un niyeti insanları aldatmak değildi. Dünyevi zevklere olan düşkünlüğü, onu olumsuz itham eden kişilerin hayal edebileceklerinden bile fazlaydı. Ancak Epikuros, düşüncelerini mantık süzgecinden geçirdikten sonra, hayatı gerçekte nelerin daha zevkli kıldığı konusunda çok çarpıcı sonuçlara ulaşmıştı. Vardığı sonuçlar çok büyük bir gelirden yoksun olan insanlar için sevindiriciydi. Hayatı zevkli kılan şeyler, kolay bulunmayan şeylerdi ama aslında hiç de pahalı değildiler.

Epikuros'a göre, mutlu olmak için edinilmesi gerekenler dostluk, özgürlük ve düşünmekti.

İ.Ö. 306 yılında Atina'da Epikuros alışılmadık bir ev düzeni tutturdu. Atina'nın merkezinden dört beş kilometre ötedeki Melite semtinde, bir ev inşa etti ve burada arkadaşlarıyla birlikte yaşamaya başladı. Artık, Epikuros, Metrodorus, onun kız kardeşi, matematikçi Polyanus, Hermarkus, Leonteus ve karısı Temista ve (taşındıktan kısa bir süre sonra Metrodorus'un kız kardeşiyle evlenen) Idomeneus adında bir tüccar aynı evi paylaşıyorlardı. Evde, herkesin kendi özel alanını oluşturmasına yetecek kadar yer vardı; bunun yanında yemekler ve sohbetler için düşünülmüş ortak kullanım alanları da mevcuttu.

Epikuros şöyle bir gözlem yapıyordu: İnsanın bütün hayatını mutluluk içinde geçirmesine yardım etmek üzere bilgeliğin bize sundukları arasında en önemlisi dost edinme yetisidir.

Epikuros'un arkadaşlarına düşkünlüğü o denli fazlaydı ki filozof, insanın asla yalnız başına yemek yememesini öneriyordu.

Bir şey yiyip içmeden önce, ne yiyip içeceğinizi değil, kiminle yiyip içeceğinizi düşünün, çünkü yanında arkadaşı olmaksızın yemek yemek ancak bir aslana ya da kurda mahsustur.

Epikuros'un evinde yaşayanlar büyük bir aile gibiydiler; ama belli ki bu aile yaşantısı aile üyelerinde kasvet ya da sıkışmışlık duygusu uyandırmıyordu. Tersine bu evde sempati ve nezaket hüküm sürüyordu.

Eğer kimse bizim var olduğumuzu görmüyorsa varolamaz; söylediklerimizi kimse anlamıyorsa söylediğimiz şeylerin bir anlamı yok demektir. Arkadaşlarla birlikte olmak kimliğimizin birileri tarafından onaylanması anlamına gelir; onların bilgi ve ilgileri bizi içinde bulunduğumuz ataletten kurtarır. Dostlar şakayla karışık yaptıkları yorumlarla bizim kusurlarımızı bildiklerini ama bizi olduğu gibi kabul ettiklerini açığa vururlar; dolayısıyla da dünyada bir yerimiz olduğunu bize hatırlatmış olurlar.

Gerçek dostlar bizi toplumsal yaşamın sahte ölçütlerine göre değerlendirmezler; onların asıl ilgilendiği şey bizim kendi benliğimizdir. Bizim için duydukları sevgi, ideal ana babaların çocuklarına duydukları sevgi gibi, dış görüşümüzden ya da toplumsal hiyerarşi içindeki konumumuzdan etkilenmez. Dolayısıyla, onların yanındayken eski püskü giysiler içinde dolaşmaktan ya da bu yıl çok az para kazandığımızı söylemekten çekinmeyiz. Zenginliğe duyulan arzu da her zaman yalnızca lüks bir yaşantı sürme isteği olarak algılanmamalıdır. Belki de bu arzunun temelinde daha çok takdir edilme ve insanlardan iyi davranış görme isteği vardır. Bir servet yapmak istememizin altında, çevremizdekilerin saygı ve ilgisini kazanmak gibi çok basit bir neden de yatıyor olabilir, çünkü bu servete sahip olmazsak çevremizdekiler bizi asla farketmeyeceklerdir. Bu noktaları gözden geçiren Epikuros, bir avuç gerçek dostun, insana, bir servetin bile kazandıramayacağı kadar çok sevgi ve saygı kazandıracığı sonucuna vardı.

Epikuros ve arkadaşları bir değişiklik daha yaptılar. Hoşlanmadıkları insanlar için çalışmak ve onların kaprislerini çekmek için aşağılayıcı olabilecek durumlara düşmemek için kendilerini Atina'nın iş dünyasından uzak tuttular. ('Kendimizi günlük hayatın ve politikanın cehenneminden kurtarmalıyız') Ve komün hayatı diye adlandırabileceğimiz bir hayat sürmeye başladılar. Çok basit bir yaşam tarzı benimseyerek özgür olmayı yeğlediler. Az parayla geçinmek zorunda kalacaklardı ama bir daha asla patronlardan emir almayacaklardı.

Sonra evlerinin yakınında, bir bahçe satın alıp burada sebzeler yetiştirmeye başladılar. Bu sebzeler arasında muhtemelen lahana, soğan ve kinara (yaprakları soyulduktan sonra içi yenen enginarın atası) bulunuyordu. Yedikleri yemekler lüks de bol da değildi ama lezzetli ve besleyiciydi. Epikuros'un, dostu Menoeseus'a söylediği gibi, "bilge insan, yemeğin çoğunu değil, en lezzetlisini yemeğe bakar."

Basit bir yaşantı sürdürdükleri için hiçbir toplumsal konularıyla ilgili kuşkulara kapılmıyordu, çünkü Atina'nın değerlerinden uzak duruyor, dolayısıyla da kendilerini maddi bir temelde yargılamak zorunda kalmıyorlardı. Ne boş duvarlardan utanmaya ne de altınları sergilemeye gerek vardı. Kentin ekonomik ve politik merkezlerinden uzakta yaşayan bu bir grup insanın mali anlamda hiçbir şey kanıtlanmasına gerek yoktu.

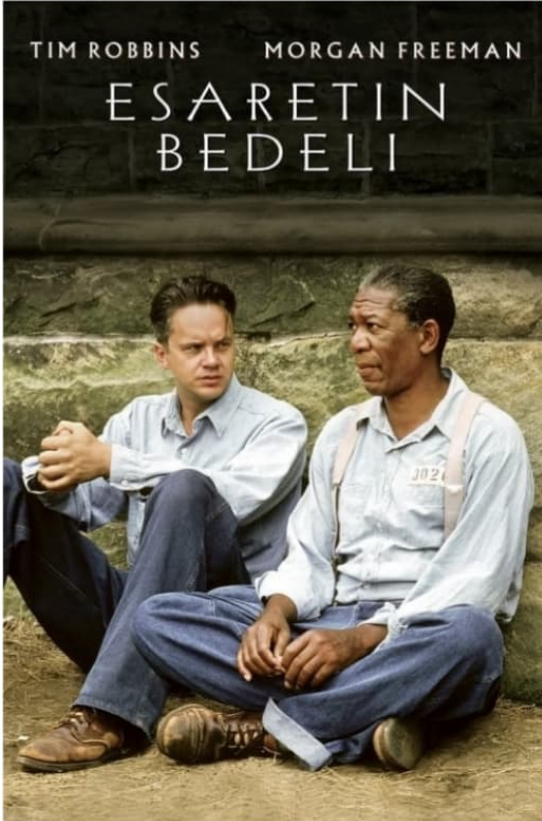
Epikuros'un ev ahalisi bahçede oturup düşünmekle ün yapmıştı; bunu yapmak için her türlü olanağa sahiptiler. Epikuros'la birlikte yaşayanların çoğu yazardı. Bu insanlar, Melite'deki evin ortak kullanım alanlarında ve sebze bahçesinde, zeki oldukları kadar sempatik de olan arkadaşlarıyla birlikte, yaşadıkları sorunları irdelemek için sayısız fırsat yakalamış olmalıydı.

Epikuros, kendisi gibi, onunla birlikte yaşayan arkadaşlarının da para, hastalık, ölüm ve doğaüstü güçler gibi konularda yaşadıkları huzursuzlukları bütün yönleriyle incelemeyi öğrenmelerini istiyordu. Filozofun iddiasına göre, eğer insan ölüm üzerine mantıklı düşünürse, ölümden sonra bizi kaygısız bir uykudan başka bir şeyin beklemediğini anlardı; ölüm vakti geldiğinde, o anın gelmesini beklerken duyduğumuz hafif kaygı dışında bir şey hissetmeyecektik. Önceden asla kestiremeyeceğimiz bir durum üzerine bu kadar kafa yorup kaygılanmak hiç de anlamlı değildi.

Yaşamıyor olmak hiç de korkunç bir şey değil; bunu tam anlamıyla kavramış bir insan için hayatta katlanılamayacak hiçbir şey yoktur.

Sakin kafayla düşünmek zihni rahatlatıyordu; böylelikle Epikuros'un arkadaşları, sebze bahçesinin dışında, bu şekilde düşünmeye olanak tanımayan o farklı karmakarışık dünyada kendilerine musallat olacak sıkıntılarla hiç karşılaşmamış oluyorlardı.

Varlıklı olmak tabii ki insanı mutsuz etmezdi ama Epikuros'un savının özü şuydu: Paramız olduğu halde dostlarımız, özgürlüğümüz yoksa ve yaşadığımız hayat üzerine inceden inceye kafa yormuyorsak asla gerçek anlamda mutlu olamayız.

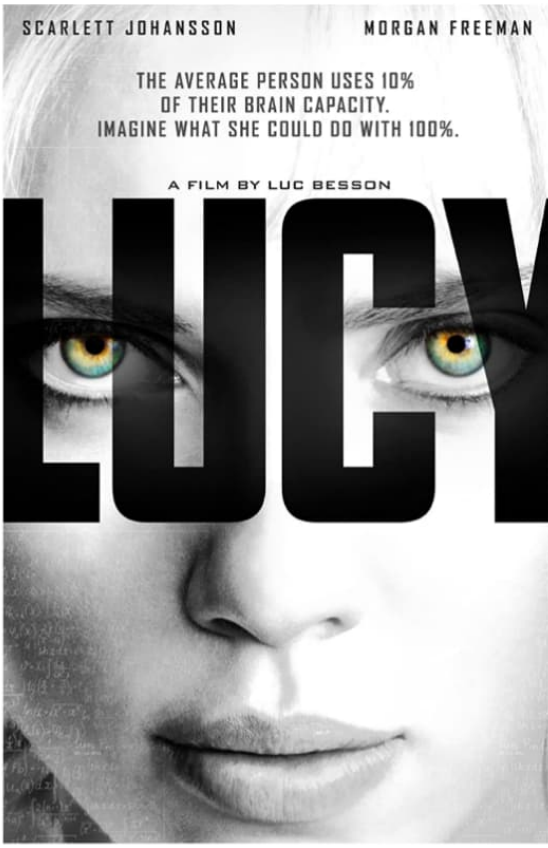

Esaretin Bedeli

Andy Dufrense işinde başarılı genç bir adamdır. Ama karısını ve onun sevgilisini öldürme suçundan ömür boyu hapis cezasına çarptırılır. Yine de iyimser tutumundan vazgeçmez ve işkence, dayak gibi olayların yaşandığı hapishaneyi elinden geldiğince iyi bir yere dönüştürmeye çalışır.

Oyuncular: Morgan Freeman, Tim Robbins, Clancy Brown

IMDb Puanı: 9,3/10

Lucy

Film Lucy isimli bir kadının bedeninin yüksek teknoloji ürünü bir uyuşturucuya maruz kalması sonucu beyninin %100ünü tam kapasitesiyle kullanmaya başlamasını ve bu yeteneğiyle ne yapacağını bilmemesini konu alıyor

Oyuncular: Scarlett Johansson, Morgan Freeman

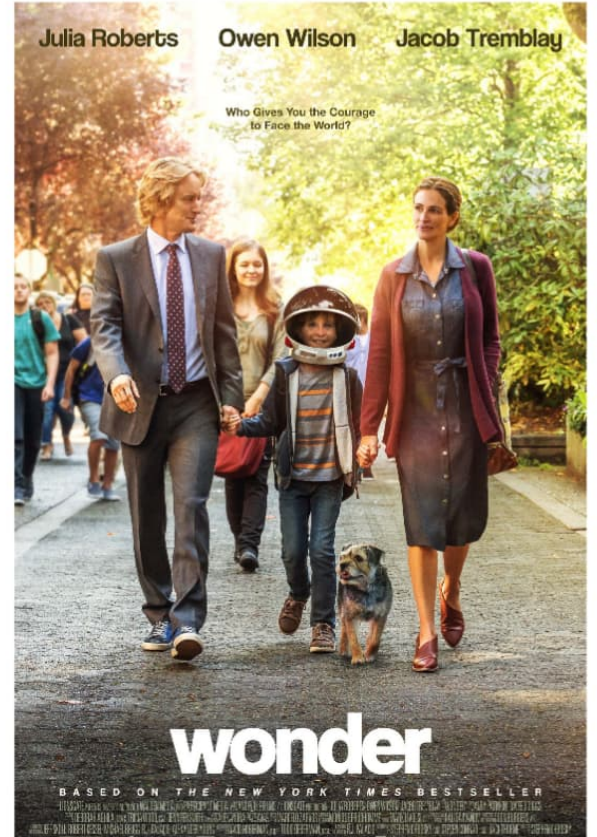
IMDb Puanı:6,4/10

Mucize

Auggie yüzünde doğuştan deformasyon olan bir çocuktur. Geçirdiği birçok operasyona rağmen yüzündeki deformasyon düzelmez. Önceden evde eğitim alan Auggie 5. Sınıfı normal bir okulda okumaya başlayınca bazı zorluklarla karşılaşır...

Oyuncular: Jacob Tremblay, Julia Roberts, Owen Wilson

IMDb Puanı:7,9/10

BIYOKOŞ OYUNU

*Toprak Türkay Gökalp,
Helin Annak, Kardelen Temiz*

*Danışman Öğretmen:
Sevinç Narin Gülen*

Özet

21. yüzyılda birçok alanda olduğu gibi eğitim alanında da değişiklikler yaşanmış, geleneksel eğitim yöntemleri yerini alternatif sistemlerin gelişimine bırakmıştır. Eğitimciler, öğrencilerin ilgisini çekmek adına bilgiyi eğlenceli bir şekilde aktarmanın yollarını aramaktadır. Bu nedenle son yıllarda geliştirilen ve eğitimde kullanılan en önemli tekniklerden biri eğitimde oyunlaştırmadır. Ülkemizde özellikle lise düzeyindeki okullarda biyoloji dersleri sadece müfredat dahilinde işlenmekte, çeşitli nedenlerden dolayı laboratuvarlar etkin kullanılamamakta ve öğrenciler çoğu zaman pasif dinleyici konumunda bulunmaktadır. Bu projenin amacı öğrenmede en çok zorluk çekilen 9. Sınıf biyoloji konularının tasarlanan oyunla öğrencilere aktarılarak motive edilmeleri ve öğrenmenin daha eğlenceli hale getirilmesidir. Bu projede örneklem olarak Tunceli Anadolu Lise'sinin 10. sınıflarındaki toplam 36 öğrenciye ait veriler kullanılmıştır. Veriler anket (öntest-son test) yöntemiyle Kasım-Aralık ayında elde edilmiştir. Oyunun doğasına ait sosyalleşme, yarışma, işbirliği, başarıma ve coşku (yüksek ses, yerinde duramama, itiraz vb.) düzeyi gibi nitel göstergeler ise gözlem yoluyla analiz edilmiştir. Sonuçlar değerlendirildiğinde öğrencilerin zorlanmadan kendi isteği ile sürece dahil olduğu, hızlı bir şekilde geri bildirim verilmesi ve oyunun tekrarlanması nedeni ile öğrenmede zorluk çekilen konuların sayısında anlamlı bir azalma olduğu ve öğrencilerin biyoloji dersine olan ilgisinin arttığı gözlenmiştir.

Makalenin Tamamı:

<https://acrobat.adobe.com/id/urn:aaid:sc:AP:00446a7a-22df-441d-9f69-bb5e439366e6>

DIJİTAL KOÇUM

*Doğasu Müc,
Havin Deniz Yavuz*

*Danışman Öğretmen:
Sevinç Narin Gülen*

Özet

Tarım Devrimi ve Sanayi Devrimi'nden sonra, insanlığı etkileyen en önemli değişimlerden biri olarak teknolojik/dijital dönüşüm kabul edilmektedir. Bilgi iletişim teknolojilerinin kullanımının yaygınlaşmasıyla sanal ortam hızla günlük hayatın içine girmiş ve hayatımızda yeni bir kültür oluşmaya başlamıştır. Yaşadığımız dijital çağda, sanal gerçekliğe aşina olan ve yabancı kalanlar arasında mesafe gittikçe açılmaktadır. Bu durum yaşadığımız toplumda dijital bölünmeye yol açmaktadır. Prensky, dijital medya araçlarına aşina olanlarla olmayanları dijital yerliler ve dijital göçmenler olarak ikiye ayırmıştır. Bu projenin amacı dijital çağa ayak uydurmakta zorlanan bireylere (dijital göçmenlere) dijital yerliler tarafından koçluk yapılarak yeni çağa dijital anlamda ayak uydurmaları için yardımcı olmaktır. Bu amaçla aynı mahallede oturan dijital göçmen "10 adet" komşuya projede yer alan dijital yerli iki lise öğrencisi tarafından en çok ihtiyaç duydukları alanlarda belli başlı dijital uygulamaları kullanmaları için koçluk yapılmasıdır. Yapılan dijital koçluk neticesinde dijital yerlilerin artık bu uygulamalardan haberdar oldukları ve önemli bir kısmının da bu uygulamaları rahatlıkla kullandıkları görülmüştür.

Makalenin Tamamı:

<https://acrobat.adobe.com/id/urn:aaid:sc:AP:b69f228c-4b8f-47e7-aa77-724497fa3364>